

Despre Go

Goul a fost creat în urmă cu cca patru milenii de către sfetnicul unui împărat al Chinei.

În urmă cu aprox. 1300 ani emisarii Japoniei au adus Goul și în Țara Soarelui Răsare, unde a devenit în scurt timp o activitate preferată a aristocrației, și samurarii au perfecționat jocul aducându-l la rang de artă marțială a minții.

În timp Goului i-a fost acordat un rol din ce în ce mai important, și au fost create o serie de renumite școli de Go cu mare influență pe lângă casele imperiale. Uneori liderii armatelor pentru a evita vărsarea de sânge își disputau victoria pe tabla de Go,

În ultimele secole concomitent cu emanciparea claselor de jos și în alte domenii, Goul a început să fie practicat pe scară largă, în Orient fiind un joc foarte răspândit în zilele de azi.

Școlile de Go, fiind de fapt caste, case, adoptau pe cel mai talentat dintre elevi, care și moșțenea numele și "conducerea". Șogunatul oferea subvenții importante caselor de Go.

Astăzi cele mai importante concursuri poartă numele acestor caste, concursuri la care au acces doar jucătorii profesioniști. Sunt numiți profesioniști și datorită tăriei lor de joc, dar și pentru că trăiesc doar din Go.

Există peste o mie de jucători profesioniști, dintre care doar zece nu sunt asiatici. Al doilea ca tărie dintre ei este românul Cătălin Țăranu.

În ultimul secol Goul a început să se răspândească și în vest, în România fiind popularizat în anul 1983, de acad. Gheorghe Păun.

Numele chinezesc al jocului este weiqi, sau weichi, în japoneză igo, sau go, în coreană baduk, în engleză go, sau goe.

Goul, are reguli simple dar este mai complex decât șahul. Nici un om nu poate învinge azi cele mai tare programe de șah, dar cele mai puternice programe de Go sunt pe undeva la jumătate, pe la nivelul de 1 Dan amator.